

Stručný profesní životopis

PhDr. Jan Svačina [redacted]

bytem: [redacted]

e-mail: [redacted]

mobil: [redacted]

- 1984 absolutorium divadelní a filmové vědy na FF UK
(diplomová práce: Hrabalova próza na českém divadle)
1987 doktorát na FF UK (český a slovenský film)

Od 1984 až do jeho zániku trvalá externí spolupráce s časopisem Scéna - psaní rozhlasových, televizních, filmových, divadelních kritik a recenzí. Totéž, spolu s psaním rozsáhlejších teoretických studií, postupně pro Televizní tvorbu, Tvorbu, Kmen, Tvar, Ostravský kulturní měsíčník, Dramatické umění ad. Koncem osmdesátých let, nejprve stálým externím spolupracovníkem, posléze redaktorem Dramatického umění.

Od počátku devadesátých let kritická spolupráce např. s Listy, Prostorem, MF Dnes, a především pravidelná, více než pět let trvajících, spolupráce s Lidovými novinami - televizní a filmové kritiky, recenze a sloupky. Koncem devadesátých let totéž pro deník Slovo.

Na konci osmdesátých a začátkem devadesátých let pravidelná spolupráce s televizním festivalem Zlatá Praha (dramatická kategorie) – od účasti ve výběrových komisích, až po členství v mezinárodní porotě. Souběžně spolupráce s literární redakcí Českého rozhlasu. V devadesátých letech pak externí lektorská spolupráce s Českou televizí (zejména s TS Čestmír Kopeckého) a s TV Prima (interní hodnocení a lektorské posudky scénářů).

Od obnovení FITESu dodnes členem odborné poroty pro udělování cen Trilobit a ceny Vladislava Vančury.

V roce 1999 udělen Literárním fondem grant na knihu o České televizní seriálové škole.

Od roku 2000 pravidelný každotýdenní Televizní glosář v Týdeníku rozhlas a občasná externí spolupráce s Divadelními novinami.

V roce 2008 koncepce a textová část knihy fotografických portrétů Dva světy Karla Meistera. Totéž u druhého, rozšířeného vydání v roce 2010.

V poslední době další soustavné studium filmové a televizní teorie a ve spojení s více než třiceti lety vlastní zkušeností kriticko-teoretické reflexe televize a filmu příprava rozsáhlejší sumarizující publikace využitelné k výuce.

Od jara 2009 do jara 2012 členem Rady Státního fondu České republiky pro podporu a rozvoj české kinematografie.

V letech 2019 až 2021 porotcem Ceny Ministerstva kultury za přínos v oblasti kinematografie a audiovize.

V roce 2022 porotcem výročních Cen Asociace českých kameramanů.

Od srpna 1972, kdy jsem si při skoku do vody zlomil krční páteř, trávím jako kvadruplegik čas svého života na invalidním vozíku.

Nejsem a nikdy jsem nebyl členem žádné politické strany, nikdy jsem nebyl trestán a vlastním čistě lustrační osvědčení.

Ad Koncepce kandidáta do Rady Státního fondu kinematografie

Vážení,

ze zveřejněných koncepcí kandidátů, kteří uspěli ve volbě za členy Rady Státního fondu kinematografie, je zřejmé, co se do podobného prohlášení patří a co se očekává. I já jsem samozřejmě pro podporu všech bohulibých cílů hodných finančního příspěví Fondu. Patrně bych byl i schopen květnatými větami popsat, „co podle mě česká kinematografie nejvíce potřebuje“ a „specifikovat své návrhy pro činnost Rady a Fondu“. Mám však obavu, že by to ode mne nebylo fér. Nejen proto, že bych při tom jen těžko překročil formát a váhu standardních předvolebních proklamací.

Příkladem úkolu z rodu výpočtu kvadratury kruhu může posloužit závěrečné zadání požadované koncepce. Kandidát sice jistě může popsat „co a jaké filmy by měl Fond podporovat a proč“. Při zodpovědném výkonu povinností radního však bude praktický dopad takového závazku nulový. Za tři léta svého působení v Radě na přelomu minulého a předminulého desetiletí, jsem zažil mnoho diskuzí na dané téma. Všeplatné a většinové shody, která by přežila hlasování o konkrétní žádosti, jsem se do konce svého mandátu nedočkal. A jasno nemám dodnes. Proměnných je případ od případu vždy tolik, že jediným splnitelným a smysluplným předsevzetím kandidáta členství v Radě kinematografického fondu, je vykonávat mandát s využitím všech svých znalostí, zkušeností a podle svého nejlepšího vědomí, svědomí a své svobodné vůle.

To mohu slíbit.

PhDr. Jan Svačina

P.S. Základní představu o projektech, které si zaslouží podporu Státního fondu kinematografie, samozřejmě mám. Spíš než kvůli pásové výrobě „žvýkaček pro oči“, by radní měl zvedat svou ruku pro tvůrce a filmy s nadějí, že budou jejich opakem. A po letech půstu dají za hranicemi vědět, že české kinematografie ještě existuje.

/to vše platí i v listopadu 2023/